

Minister Klimatu i Środowiska

DPN-WEP.0500.12.2026.ŻW
4486783.18540512.14970710
Warszawa, 13-08-2026

Dotyczy: interpelacji z 15 lipca 2026 r., znak: K10INT18557, Pana Posła Tadeusza Woźniaka w sprawie sytuacji na rynku paliw stałych wykorzystywanych do ogrzewania gospodarstw domowych, ze szczególnych uwzględnieniem pelletu drzewnego.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej ·
Sejm RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z przekazaną przez Ministra Energii interpelacją w sprawie sytuacji na rynku paliw stałych wykorzystywanych do ogrzewania gospodarstw domowych, ze szczególnych uwzględnieniem pelletu drzewnego, przedstawiam wyjaśnienia na kwestie pozostające we właściwości Ministra Klimatu i Środowiska.

Przyczyny wzrostu cen pelletu

Wzrost cen pelletu może być rezultatem jednoczesnego oddziaływania kilku czynników, w szczególności:

- rosnącej konkurencji o biomasę pomiędzy gospodarstwami domowymi, ciepłownictwem i energetyką zawodową, a także przemysłem meblarskim i papierniczym;
- wzrostu liczby użytkowników kotłów na pelet i zwiększonego popytu na paliwo;
- ograniczonej dostępności wiór i trocin wykorzystywanych do produkcji pelletu;
- wzrostu kosztów energii, produkcji i transportu.

W konsekwencji, ceny pelletu pozostają wrażliwe zarówno na krajowe warunki podaży drewna i biomasy, jak i na sytuację na europejskich rynkach energii oraz paliw odnawialnych.

Istotnym czynnikiem wpływającym na sytuację rynkową jest zwiększające się zapotrzebowanie na biomasę leśną ze strony energetyki zawodowej i systemów ciepłowniczych. Zużycie brykietów i pelletów przez energetykę zawodową w 2025 r. w porównaniu do 2024 r. wzrosło o ok. 77%. Oznacza to, że ten sam surowiec (wiórki, zrębki, trociny) jest wykorzystywany zarówno do produkcji pelletu dla gospodarstw domowych, jak i do wytwarzania energii elektrycznej oraz ciepła. W konsekwencji dochodzi do wzrostu konkurencji o dostępne zasoby biomasy. *„Analiza dostępności biomasy*

stałej – zrównoważony potencjał na cele energetyczne w Polsce”, która przygotowana była na potrzeby aktualizacji Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r. z perspektywą do 2040 r., wskazuje również na ograniczoną dostępność zrównoważonej biomasy drzewnej w kraju przy rosnącym zapotrzebowaniu różnych sektorów gospodarki.

Pelet produkowany jest głównie z trocin, zrębków i innych produktów ubocznych przemysłu drzewnego. Oznacza to, że jego podaż jest bezpośrednio uzależniona od ilości biomasy kierowanej do przetwórstwa drewna. Ograniczenia dostępności surowca drzewnego skutkują zaburzeniem ilości pozostałości poprodukcyjnych wykorzystywanych do produkcji peletu.

W 2023 r. ilość surowca drzewnego pozyskiwanego przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe wyniosła ponad 39 mln m³, w 2024 r. było to ponad 40 mln m³, natomiast w 2025 r. ponad 39 mln m³. W perspektywie ostatnich lat wielkość produkcji utrzymuje się na zbliżonym poziomie – dostęp do surowca nie został ograniczony. Ograniczenie wycinki dotyczy jedynie najcenniejszych obszarów leśnych, a co istotne nastąpił znaczący spadek wolumenu importu surowca drzewnego o 38% (1,1 mln m³) przy wzroście eksportu o 19% (3,8 mln m³). Bilans handlu zagranicznego drewnem jest dodatni i wynosi 2,6 mln m³.

Sytuacja ekonomiczna krajowych tartaków i przedsiębiorstw przemysłu drzewnego pozostaje zróżnicowana w zależności od segmentu rynku oraz profilu działalności. W ostatnich latach branża doświadczała skutków spowolnienia gospodarczego na głównych rynkach eksportowych, zmian popytu na wyroby drzewne oraz wysokiej zmienności kosztów energii, transportu i pracy, co wpływało na rentowność części przedsiębiorstw.

Zgodnie z raportem Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) pn. *Produkcja wyrobów przemysłowych w 2025 r.* w 2025 r. produkcja peletów i brykietów z drewna wyniosła 1 171 069 ton, tj. była o 24,2% wyższa niż w 2024 r. Jednocześnie produkcja tarcicy wzrosła o 6,4%, a płyt pilśniowych o 7,5%, co wskazuje na zwiększenie aktywności krajowego przemysłu drzewnego i większą dostępność produktów ubocznych wykorzystywanych do produkcji peletu. Z kolei wartość produkcji sprzedanej w dziale „Wyroby z drewna, korka, słomy i materiałów w rodzaju stosowanych do wyplatania” wzrosła w 2025 r. o 10,5% (w cenach stałych) w porównaniu z 2024 r., co było najwyższym wzrostem spośród wszystkich działów przetwórstwa przemysłowego.

Sektor leśno-drzewny pozostaje ważną częścią polskiej gospodarki, generując znaczącą wartość produkcji, eksportu i zatrudnienia. Jednocześnie przedsiębiorstwa funkcjonujące w tym sektorze stoją przed wyzwaniami związanymi z transformacją gospodarczą, zmianami struktury popytu oraz koniecznością zwiększania efektywności materiałowej i energetycznej procesów produkcyjnych.

W ocenie Ministerstwa Klimatu i Środowiska długofalowy rozwój sektora powinien opierać się na maksymalizacji wartości dodanej uzyskiwanej z krajowego surowca drzewnego, rozwoju nowoczesnego przetwórstwa oraz efektywnym wykorzystaniu produktów ubocznych i pozostałości poprodukcyjnych. Produkty te mogą stanowić cenne źródło surowca dla rynku biomasy.

Produkcja peletu, w porównaniu do innych paliw pochodzenia biologicznego, jest procesem niezwykle energochłonnym, który obejmuje m.in. suszenie biomasy, rozdrabnianie, prasowanie oraz pakowanie i magazynowanie gotowego produktu. Wzrost cen energii elektrycznej, paliw oraz usług transportowych bezpośrednio przekłada się na koszty wytwarzania i dystrybucji peletu.

Prognozy dla peletu

Jednym z kluczowych założeń zaktualizowanego Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r. z perspektywą do 2040 r. jest dalszy rozwój rynku odnawialnych źródeł energii przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego państwa, ograniczaniu negatywnego wpływu sektora energetycznego na środowisko i klimat oraz redukcji zanieczyszczeń do atmosfery. Realizacja tych celów ma następować m.in. poprzez elektryfikację sektora elektroenergetycznego i ciepłowniczego, poprawę efektywności energetycznej budynków, dekarbonizację przemysłu oraz transformację sposobu pokrywania potrzeb cieplnych gospodarki.

W ww. Krajowym Planie wskazano również kierunek stopniowego ograniczania wykorzystania biomasy leśnej w energetyce i ciepłownictwie zawodowym, na rzecz zwiększania udziału energii elektrycznej opartej o odnawialne źródła energii, nowoczesne technologie magazynowania energii i ciepła oraz integrację i współpracę sektorów gospodarki, m.in. sektora ciepłownictwa i elektromobilności z sektorem elektroenergetycznym (ang. sector coupling). Takie podejście ma sprzyjać bardziej zrównoważonemu wykorzystaniu krajowych zasobów biomasy, z uwzględnieniem potrzeb ochrony ekosystemów leśnych oraz rosnącego zapotrzebowania na surowiec drzewny w innych sektorach gospodarki.

W ocenie resortu krajowe zasoby biomasy są ograniczone, dlatego biomasa nie powinna stanowić podstawowego kierunku transformacji energetycznej a ich wykorzystanie powinno uwzględniać zasadę kaskadowego wykorzystania biomasy oraz racjonalnego gospodarowania surowcami. Stanowisko to jest spójne z założeniami Krajowego Planu, zgodnie z którymi biomasa powinna pełnić przede wszystkim rolę przejściowego, lokalnego i uzupełniającego źródła energii, wykorzystywanego tam, gdzie istnieją ograniczone alternatywy technologiczne. Jednocześnie, w oparciu o posiadane dane na temat dostępności biomasy resort stoi na stanowisku, iż zużycie biomasy w energetyce zawodowej powinno spadać już po 2030 r., natomiast konwersje jednostek wytwórczych z węglowych na biomasowe nie powinny mieć już miejsca.

W dłuższej perspektywie strategicznym kierunkiem transformacji sektora ciepłowniczego jest stopniowe zwiększanie udziału technologii bezemisyjnych i niskoemisyjnych, w szczególności elektryfikacji systemów ciepłowniczych z wykorzystaniem pomp ciepła, magazynów ciepła oraz energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych. Rozwój tego typu rozwiązań może przyczynić się do ograniczenia presji na rynek biomasy drzewnej oraz zmniejszenia konkurencji o ten sam surowiec pomiędzy energetyką zawodową a odbiorcami indywidualnymi.

Jednocześnie w polityce energetycznej i klimatycznej coraz większe znaczenie przypisuje się wykorzystaniu biomasy pochodzącej z rolnictwa (tzw. agrobiomasa), produktów ubocznych produkcji rolnej oraz innych pozostałości organicznych, które mogą stanowić

uzupełniające źródło paliwa odnawialnego dla sektora energetycznego i ciepłowniczego. Takie podejście sprzyja dywersyfikacji bazy surowcowej oraz ogranicza ryzyko nadmiernej koncentracji popytu na biomasę drzewną.

Podejmowane działania mają na celu zapewnienie zrównoważonego wykorzystania dostępnych zasobów biomasy z uwzględnieniem potrzeb odbiorców końcowych, bezpieczeństwa energetycznego oraz celów transformacji energetycznej.

Rynek paliw

Przedsiębiorcy działają na wolnym rynku, a część peletu może być przedmiotem transakcji handlowych pomiędzy nimi. Z chwilą zakupu drewna nabywcy stają się jego właścicielami, przez co brak jest podstaw prawnych i formalnych do ograniczania lub kontroli przez jakikolwiek podmiot (w tym Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe) kierunków dalszego obrotu tym surowcem przez kontrahentów. Dane gromadzone przez Lasy Państwowe dotyczą jedynie sprzedaży surowca drzewnego. Minister Klimatu i Środowiska nie ma podstaw prawnych do ingerencji w relacje biznesowe nawiązywane pomiędzy producentami, importerami, dystrybutorami lub sprzedawcami peletu. Decyzje w zakresie logistyki dotyczącej dystrybucji peletu drzewnego podejmowane są przez zarządy właściwych spółek zarządzających tą infrastrukturą, a także właściwe rady nadzorcze albo organy nadzorujące.

Minister Klimatu i Środowiska nie oddziałuje na dynamikę produkcji peletu, ponieważ resort nie ma bezpośredniego wpływu na podaż produktów ubocznych lub odpadów przemysłu drzewnego (takich jak wióry, trociny czy zrębki), służących do jego produkcji.

Sprzedaż drewna z Lasów Państwowych w ostatnich latach utrzymuje się na stabilnym poziomie ok. 40 mln m³ rocznie. Obserwowane wahania, sięgające kilku procent, mają charakter naturalny dla tego rynku i nie przekładają się na ilość produkowanego peletu.

Pozyskanie drewna prowadzone jest zgodnie z zasadami trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej. Wielkość pozyskania jest uzależniona od przyrodniczych warunków produkcji, wymogów hodowlanych i ochronnych oraz zasady trwałości lasów. Oznacza to, że krajowa baza surowcowa stanowiąca źródło drewna, a pośrednio także trocin i zrębków wykorzystywanych do produkcji peletu, jest ograniczona i nie może zostać znacząco zwiększona bez ryzyka dla trwałości ekosystemów leśnych. Lasy Państwowe osiągnęły poziom pozyskania zbliżony do maksymalnego możliwego przy zachowaniu zasad zrównoważonej gospodarki leśnej. W związku z tym, w najbliższych latach przewiduje się utrzymanie pozyskania na poziomie ok. 39–40 mln m³ rocznie. Ewentualny wzrost ponad ten poziom mógłby nastąpić jedynie w sytuacjach nadzwyczajnych, związanych np. z nasileniem czynników klimatycznych powodujących masowe zamieranie drzewostanów.

W celu zwiększenia przewidywalności dostaw drewna dla branży leśno-drzewnej Ministerstwo Klimatu i Środowiska zleciło Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych przygotowanie krótko-, średnio- i długookresowej strategii pozyskania drewna przez Lasy Państwowe, obejmującej perspektywę do 2030, 2035 i 2050 roku. Dokument ma uwzględniać aktualne uwarunkowania oraz cele strategiczne, społeczne, klimatyczne i gospodarcze, w tym potrzebę zapewnienia stabilnego i zrównoważonego rozwoju krajowej branży leśno-drzewnej. Dzięki opracowaniu strategii możliwe będzie zwiększenie

przewidywalności działania przedsiębiorstw wykorzystujących drewno i produkty jego przerobu.

Przedstawiciele Ministerstwa Klimatu i Środowiska oraz Lasów Państwowych aktywnie uczestniczą również w pracach Rady do spraw Przemysłu Drzewnego i Meblarskiego, stanowiącej forum dialogu z branżą w sprawach dotyczących dostępności surowca i rozwoju sektora.

Źródła ciepła

Zgodnie z danymi Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej liczba kotłów na biomasę dofinansowanych w ramach Programu Priorytetowego „Czyste Powietrze” w latach 2018–2026 wyniosła 157 360 (stan na koniec czerwca 2026 r.). Szacuje się, że około 80% tej liczby stanowią kotły na pelet, a pozostałe około 20% – kotły na zgazowanie drewna.

Według danych Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków, prowadzonej przez Główny Urząd Nadzoru Budowlanego (GUNB), w ok. 3,5 mln budynkach jednorodzinnych w Polsce jedynym źródłem ogrzewania jest źródło na paliwa stałe (węgiel, drewno, pelet, itp.). GUNB nie publikuje jednak szczegółowych danych o liczbie budynków ogrzewanych wyłącznie peletem.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/